

ת"פ 49203/01/22 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד מחמוד (בן זידאן) מחמוד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 49203-01-22 מדינת ישראל נ' (בן זידאן) מחמוד (עציר)

לפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

על ידי ב"כ עו"ד אילן אקוקה

נגד

הנאשם

מחמוד (בן זידאן) מחמוד (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירת נשיאת והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא בצרוף סעיף 29 לחוק העונשין התשל"ז-1977, (להלן: "החוק"). בגדרי הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש. ב"כ הנאשם לא ביקש לקבל תסקיר בעניינו, והטיעונים לעונש נדחו במספר ימים.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד שאינו ידוע למאשימה אך לאחר ספטמבר 2021, הגיע לביתו של הנאשם בשכונת שועפאט בירושלים, אחר בשם מדחת מחמד, אשר העביר לו שקית (להלן: "השקית") וביקש ממנו לשמור את השקית כפיקדון. הנאשם הסכים לכך והניח את השקית מאחורי כיסא הנהג, ברכב מושבת (להלן: "הרכב")

עמוד 1

אשר היה סמוך לביתו.

3. במועד שאינו ידוע למאשימה, אך כמה ימים לאחר מכן, החליט הנאשם להעביר את השקית לאחר בשם מוניר דארי (להלן: "מוניר"). לשם כך התקשר הנאשם למוניר וביקש ממנו להגיע לביתו. מוניר הסכים והגיע לבית הנאשם. אז ניגש הנאשם לרכב, הוציא ממנו את השקית, פתח אותה והבחין, כי היא מכילה שני נשקים מאולתרים מסוג קרלו, בעלי קוטר המתאים לכדור 9 מ"מ, היורים ומסוגלים להרוג אדם (להלן: "הנשקים"). על אף שהבחין הנאשם בנשקים, החליט להמשיך והעביר למוניר את השקית, כשהוא מבקש ממנו לשמור אצלו את השקית "כפיקדון" בידיעה כי מוניר יישא את השקית עם הנשקים עמו. מוניר הסכים לבקשת הנאשם לשמור על השקית כפיקדון, נשא את השקית עם הנשקים, והטמין אותה באדמה מתחת לאבנים סמוך למכולה בשכונת עיסוויה, הסמוכה לבית סבו של מוניר (להלן: "האדמה").

4. ביום 17.1.22, בסיוע הנאשם, מסר מוניר את השקית עם הנשקים לידי כוחות הביטחון, אשר הוציאו את השקית מהאדמה בה נטמנה. הנאשם לא היה בעל רישיון להחזיק נשק ומעולם לא החזיק ברישיון לנשק.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את החומרה בעבירות הנשק ואת התוצאות הרוות האסון הנגרמות מנשק שאינו חוקי המתגלגל ברחבי ישראל. עוד טען, כי התיקון שנעשה לאחרונה בחוק העונשין הקובע עונשי מינימום בעבירות נשק חל בתיק דנן, דבר שצריך להוביל להחמרה נוספת בענישה לאור עמדתו הברורה של המחוקק. לעניין הצורך בהחמרה בעבירות הנשק, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה מהעת האחרונה, בגדרה קיבל בית המשפט העליון ערעורים שהגישה המאשימה והחמיר בענישה בעבירות הנשק, תוך הדגשת הצורך בהחמרה בענישה, גם במקרים בהם התיקון לחוק טרם נכנס לתוקף, בשים לב לתכלית התיקון ולרצון המחוקק, כך שהדברים נכונים ביתר שאת במקרה דנן, אשר אירע לאחר מכן.

6. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש ב"כ המאשימה כי מדובר בשני נשקים ארוכים, שהנאשם בחר להמשיך ולשאת אותם גם לאחר שנודע לו תוכן השקית. מנגד, הנאשם סיע בהסגרת הנשקים למשטרה, ומי שקיבל את הנשק לידי לא הועמד לדין, כי לא היו די ראיות להעמידו לדין, מאחר שלא ניתן היה להוכיח שידע כי בשקית נשק. בנסיבות אלה סבר, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 45 ל-65 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה.

7. אשר לעונש בתוך המתחם- מדובר בנאשם שצבר לחובתו עבר פלילי מכביד. אין אופק שיקומי בעניינו. על כן היה מקום למקמו ברף הגבוה של המתחם, וזאת גם בשים לב לשיקולי הרתעת היחיד והרבים. עם זאת, לאור הסגרת הנשק ולקידחת האחריות, עתר להשית על הנאשם עונש של 55 חודשי מאסר ומאסר על תנאי וביקש להשמיד את כלי הנשק.

8. מנגד, סבר ב"כ הנאשם שמתחם העונש ההולם צריך להתחיל ברף נמוך יותר בהתחשב בנסיבות ייחודיות של תיק זה. הנאשם קיבל את השקית כאשר לא ידע שמדובר בנשק. רק כאשר חש שאינו יכול לשמור עוד על הפיקדון, גילה שמדובר בנשקים, זמן קצר לפני שהעבירם לאחר. ב"כ הנאשם הדגיש את חשיבות מוסד הפיקדון בחברה הערבית, ולא היה חשש שהנאשם ישתמש בנשק, שכן הוא החזיקו בשביל אחר. הנשק היה מוטמן כל העת, כך שלא היתה אפשרות להשתמש בו בסביבת העבירה הפוטנציאלית. על כן סבר, כי מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר שירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הגיש אף הוא פסיקה שהגיש לתמיכה בטיעונו.

9. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה- טען, כי עברו הפלילי יישן לפני כ-12 שנה, ובהרשעתו האחרונה נדון בשנת 2018 בשל עבירת תעבורה, כך שאין מדובר בעבר פלילי משמעותי. הנאשם רווק מטפל בהוריו, והוא אמן על פרנסתם ועל הטיפול בהם, וטרם מעצרו עסק בעבודות בניה.

10. הנאשם, בדברו האחרון, מסר כי מדובר בטעות, הוא למד את הלקח ואם היה יודע מה יש בשקית לא היה לוקח אותה מראש. הנאשם ציין, כי רק ברגע האחרון ידע מה יש בשקית.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לאמור בסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

12. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחון, והיכולת לקיים שגרת חיים תקינה, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

13. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי

במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

14. זאת ועוד, מגמת ההחמרה בעבירות הנשק באה לאחרונה לידי ביטוי גם בדבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.08.20): "עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען." כך גם בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020) נקבע: "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחוננו" (ר' גם לאחרונה בע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' פקיה (19.12.21); ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה (23.1.22)).

15. עוד נאמר, כי ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19) וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.20) ובע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22)).

16. העבירה של נשיאת נשק שלא כדין, חמורה יותר מהעבירה של החזקת נשק שלא כדין, שכן, מטבע הדברים נשיאת נשק ממוקמת קרוב יותר לסביבת התוצאה הפוגענית הפוטנציאלית, בהשוואה להחזקת נשק. בהתאם, העונש הקבוע לצד עבירת נשיאת הנשק הוא 10 שנות מאסר בעוד שהעונש הקבוע לצד עבירת החזקת הנשק הוא 7 שנות מאסר. בנוסף, בתיק זה חל תיקון 140 לחוק העונשין, שקבע עונש מינימום בעבירות נשק. ברם, בנסיבות המקרה דנן, לא ניתן לומר כי מקומו של הנשק היה קרוב יותר לסביבת התוצאה הפוגענית הפוטנציאלית, שכן מדובר בנשק שהוטמן בהקשר זה יצוין, כי "כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלוילאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, (13.9.17)). על כן, בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות של נשיאת נשק יש לתת משקל לסוג הנשק, נסיבות תפיסתו, מידת קטלניותו ולכמותו. כמו-כן, מיוחס משקל ממשי לתכלית הנשיאה.

17. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים של נשיאת נשק או החזקתו הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (8.9.22), נדון עניינו של מי שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושהייה בישראל בניגוד לחוק, בכך שנשא על גופו אקדח פאראבלום חצי

אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. בנוסף, בעת שנהג הרכב התבקש לעצור לבדיקת שוטרים יצא המשיב מהרכב כשהוא נושא עמו את הנשק והחל להימלט מהשוטרים, לא ענה לקריאות השוטר לעצור, נתפס לאחר מרדף ולאחר שנאבק בשוטר ונתפס נשקו. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית המשפט העליון קיבל את הערעור והעמיד את עונשו על 28 חודשי מאסר בפועל, כאשר נאמר, כי באין נסיבות מיוחדות לחומרה ולקולה העונש שראוי וסביר היה להטיל על נאשם בגין העבירות בהן הורשע הוא עונש של 36 חודשי מאסר. ובשל נסיבות מיוחדות לקולה ומאחר שערכאת הערעור לא נוהגת למצות את הדין עם הנאשם הושתו עליו 28 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון ציין, כי מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס).

ב. בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה (14.4.22), נדון עניינו של מי הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק בצוותא עם אחר. במקרה דנן, דובר באקדח (מסוג גלוק), מחסנית וכדורים אשר הנאשם הסתירם על גג ביתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 עד 36 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם, והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל בשל חומרת העבירה וכי מדובר ב"מכת מדינה".

ג. בע"פ 4332/21 כרם עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.22), נדון עניינו של מי שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק תת-מקלע מאולתר מסוג קרלו, ומחסנית שמהווה אביזר לנשק, לאחר שעטף אותם בניילון נצמד ובמגבת, הכניסם לתוך תיק והסליק אותם מתחת לסלעים. בית המשפט המחוזי גזר את דינו של המערער ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש ובית המשפט העליון קיבל את הערעור, תוך מתן משקל לעיקרון הענישה האינדיווידואלית, וקבע כי מכלול הנסיבות האישיות מצדיקות חריגה ובשל שיקולי שיקום נגזר עליו 9 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות.

ד. בע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה (28.12.2021) נדון עניינו של מי שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק ואביזרי תחמושת. דובר בנשק דמוי רובה סער 16M-, חמש מחסניות, תחמושת ואביזרים נלווים. הנאשם הסתיר את הנשק ואת אביזרי הנשק והתחמושת בחדר השינה שלו. מספר ימים לאחר מכן הוא הוציא את הנשק, ניקה את קנהו, פירק והרכיב אותו, הכניס אליו מחסנית ריקה ודרך אותו. המשיב נעדר הרשעות קודמות (למעט הרשעה בעבירת ציד), נשוי ואב לילדים העובד באופן מסודר, הביע חרטה והתסקיר בעניינו היה חיובי. נקבע מתחם עונש בין 6 ל-24 חודשי מאסר והושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, תוך שבית המשפט העליון מצין שמבלי למצות את הדין, הושתו עליו 14 חודשי מאסר בפועל בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה וסוג הנשק וכן למדיניות החמרת הענישה.

ה. בע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.21), נדחה ערעורו של מי שהורשע בעבירות נשיאה, הובלה והחזקת נשק. המערער, נעדר עבר פלילי, נתפס נוהג כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ריקה מתחת למושב הנהג ברכב וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ על גופו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, תוך שהתחשב

בכך שהאקדח לא היה תקין. בית המשפט העליון לא התערב בגזר הדין, וציין כי העונש שנגזר על הנאשם הוא על הצד המקל.

ו. בע"פ 5765/20 אבו בכר נ' מדינת ישראל (22.03.21) נדון עניינם של מי שהורשעו בעבירות של הובלה ונשיאת נשק. על פי עובדות כתב האישום, נסעו הנאשמים ברכב ובו נשאו והובילו שני אקדחים מסוג FN ויריחו, כשבכל אקדח מחסנית מלאה. כאשר סימנו להם שוטרים לעצור, המשיך הנהג בנסיעה קצרה, ולאחר שעצר את הרכב יצא חברו מהרכב, רץ אל חצר בית סמוך והשליך שם את האקדחים והמחסניות, ולאחר מכן שב אל הרכב. בית המשפט המחוזי השית על כל אחד מהם 18 חודשי מאסר בפועל, וערעורם על חומרת העונש נדחה.

ז. בת"פ 26036-08-21 מדינת ישראל נ' אוהראן ג'אראחי (25.4.22), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאה, הובלה והחזקת נשק מסוג M16, מחסנית מלאה ב-30 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ, רימון גז, רימון הלם וכוורת זיקוקים בעלת 25 קנים, מחסנית מלאה ב-8 כדורים בקוטר 9 מ"מ פאראבלום, וקופסא ובתוכה שקית המכילה 57 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ. בסמוך למקום עבודתו בשוק ובחיפוש שערכו אנשי המשטרה נתפסו ונמצאו הנשק האביזרים והתחמושת. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר בפועל והושתו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל.

ח. בת"פ 28744-03-21 מדינת ישראל נ' מוניר סעד (4.1.22), נדון עניינו של מי שהורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של נשיאת והובלת נשק ואיומים. במקרה דנן, דובר באקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה שנמצא ברכב, כשהוא טעון במחסנית ובה כדורים המהווים תחמושת. המשיב יחד עם אחר נסעו לביתו, יצאו מהרכב והנאשם השאיר את הנשק הטעון כשהוא עטוף בבד חיתול מתחת למושב הנהג ונעל את הרכב. שוטר שהיה במקום, הבחין בנאשם יוצא מהרכב ונועל אותו, קרא לעברו "משטרה" והורה לו למסור לידיו את מפתחות הרכב. הנאשם הרחיק ידו מהשוטר וסגר את כף ידו בחזקה, על מנת למנוע מהשוטר לקחת את מפתח הרכב. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 חודשים ל-45 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

18. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - מחד גיסא, מדובר בשני נשקים ארוכים, שבכוחם להמית אדם, ובעלי פוטנציאל לגרימת נזק חמור ביותר. עם זאת, אין מדובר בנשק תקני, כמו כן לא הוחזקה לצד הנשק תחמושת תואמת, וכאמור, נסיבות ביצוע העבירה קרובות יותר לעבירת החזקת נשק, שכן הנאשם אינו זה שנשא בפועל את הנשקים, אלא מוניר. בנוסף, הנאשם קיבל את השקית ממחמד, ללא שידע מה היא מכילה, כאשר רק בשלב מאוחר יותר ידע שמדובר בנשקים. כמו כן, הנשקים היו מוטמנים כל העת, ולא נגישים לשימוש, והנאשם הוא זה אשר סייע במסירת הנשק לידי משטרת ישראל, ובסופו של דבר לא נגרם נזק ממשי כתוצאה ממעשיו. מכאן, שמידת הפגיעה בערך המוגן הייתה בעוצמה שאינה גבוהה.

19. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, את נסיבות ביצוען, וכן נתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, ולמגמת ההחמרה הנוספת מהעת האחרונה בפסקי הדין של בית המשפט העליון, ולכניסתו לתוקף של תיקון 140 לחוק העונשין, כאמור, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם, נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

20. בבואי לשקול את העונש המתאים לנאשמים אשקול, בין היתר, את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אשר מפורטות בסעיף 40א לחוק.
21. הנאשם כבן 37 רווק, המתגורר עם הוריו המבוגרים והוא אמון על פרנסתם. שהייתו במאסר פוגעת בהוריו הן בפן הכלכלי והן בפן הרגשי. הנאשם צבר לחובתו 8 הרשעות קודמות, בעבירות ביטחוניות, ובעבירות אלימות שבגינן ריצה עונשי מאסר לתקופות משמעותיות. עם זאת, הרשעתו האחרונה היא בעבירה שבוצעה בשנת 2014. טרם מעצרו ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ועסק בעבודות בניה. הנאשם לקח אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם וחסך זמן שיפוטי משמעותי. הנאשם שוהה במעצר למעלה מ-9 חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. עוד יש לקחת בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם הרשויות, שהוביל לתפיסת הנשקים. בנוסף, שותפיו של הנאשם למעשה לא הועמדו לדין.
22. לחומרה, אשקול את היעדר האופק השיקומי לנאשם במסגרת הליך זה, שכן לא התבקש תסקיר שירות מבחן בעניינו.
23. עוד יש לתת דגש לצורך בהרתעת הרבים ובהרתעת היחיד, כאמור בע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור (1.2.15):
- "דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה... אך נשק הוא נשק הוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכת הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'..."
24. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם העונש ההולם. אשר על כן הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:
- א. 22 חודשי מאסר אשר ירצו מיום מעצרו 3.1.22.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבר בתוך שלוש שנים מיום שחרורו על עבירות נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבר בתוך שלוש שנים מיום שחרורו על עבירות נשק מסוג עוון.

ד. אני מורה על השמדת המוצגים (הנשקים).

5129371 זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

54678313

ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.